

ved ikke at kunne vælge frit mellem uddannelse og arbejde, ved at nogle har kunnet få uddannelse. Men vi konstaterer altså, at der ikke er støtte til vores ideer.

Jeg vil sige til hr. Bendt Bendtsen, som taler om, at vi vil have et lommepengesamfund, at nej, det, vi foreslår i denne forbindelse med unge på ungeindsats, der kan få lov til at arbejde ved siden af, er jo sådan set ikke, at de skal have lommepege, men at de selv skal arbejde for dem, og det synes vi sådan set er det modsatte af et lommepengesamfund.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg vil godt erklære mig enig med forslagsstillerne i, at det bedste er, at unge får en ordinær uddannelse, og det skal enten være i det system, som nu udløser SU, eller i de faglige uddannelser.

Personligt vil jeg godt sige, at jeg gerne så, at flere unge orienterede sig imod de faglige uddannelse, både fordi der er frit optag på de tekniske skoler, fordi der faktisk er gode beskæftigelsesmuligheder, og også for at undgå eventuelle flaskehalse om nogle år. Det er bare sådan for en ordens skyld et budskab, som jeg synes det er lidt vigtigt også at placere i denne debat.

Nu er det jo sådan – og det var til hr. Bruno Jerup, tror jeg nok, som får det til at fremstå, som om alt det her er så forfærdeligt og så umuligt for de unge mennesker – at det er det jo dybest set ikke. De allerallerfleste unge mennesker har enten et arbejde eller en uddannelse, og de fleste unge mennesker får også deres ønskeuddannelse.

For nu at sætte lidt tal på er der tale om, at de unge, der lige nu er tilbage, af forskellige grunde ikke er kommet ind i en ordinær uddannelse. Det er omkring 1.200 unge, som er i gang med en 18-måneders-uddannelse, altså 1.200 unge, som er i et 18-måneders-forløb i AMU-systemet eller på de tekniske skoler, og 1.600 unge, der er i gang med en anden form for uddannelse.

Det er mere til hr. Bruno Jerups orientering. Det beløb eller det antal, vi snakker om, er små 3.000 unge mennesker, og vi arbejder benhårdt for, at de efter en uddannelsesplan, hvor de enten er på en teknisk skole, et AMU-center eller en højskole, skal kanaliseres ind i det ordinære uddannelsessystem. Så vi er langt fremme ved snorene; det er faktisk sådan, at vi er i en situation, hvor alle unge får deres uddannelse.

Så er der dette med, om de halve dagpenge er til at leve af eller ikke er til at leve af. Altså jeg synes, der er lidt brug for at slå fast, at de halve dagpenge svarer til et beløb, der ligger 2.000 kr. højere om måneden end den rene SU. Der er faktisk ret mange unge, der ikke har noget arbejde ved siden af SU, og de lever mig bekendt – måske ikke som grever og baroner, men lever dog.

Så altså, lad være med at få det til at fremstå, som om de unge mennesker, der er på halve dagpenge, og som altså også har et halvt arbejdsløshedskontingent at betale, overhovedet ikke kan få tingene til at hænge sammen. Det kan være svært for nogle unge, det erkender jeg, hvis de sidder med nogle forsørgerforpligtelser, hvis de sidder med dyre huslejer osv. osv. Der er jo så også mange af dem, der foretrækker et arbejde, og det er altså en tredjedel af denne gruppe unge, som hellere vil have et arbejde, og som også har fået et arbejde, og det er jo ikke så dårligt endda.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Når jeg nævner, at der er unge, der ikke kan leve af det beløb, som de halve dagpenge er, hænger det sammen med netop de personer, som arbejdsministeren selv nævnte, nemlig unge mennesker, der har forsørgerforpligtelser, og som har sat sig i nogle udgifter, som følge af at man har forsørgerforpligtelser, det vil sige typisk unge, der kan være lidt over de 20 år, og som altså har været på arbejdsmarkedet i nogle år. Det er ikke de unge, som måske er 18-19 år, og som bare venter på at komme ind på en uddannelse. Det er ikke dem, vi taler om. Det er udelukkende den forholdsvis lille gruppe, som er ganske hårdt ramt, og som altså kan være i en alder af under 25 år.

Det dér med at være ung, at sige, at unge, det er mennesker under 25, er jo et vidt begreb, for man kan sagtens være familieforsørger, når man er under 25. Det er der jo ganske mange der er; der har altid været nogle, der var lidt før på vej end andre i nogle henseender.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Det synspunkt er jeg meget enig med hr. Aage Frandsen i. Og det løses jo også for manges vedkommende. For en tredjedel af den dér unge-gruppe, som er ikke så unge, som de var – men et eller andet sted skal man jo dele, skelne, men lad os så sige de lidt ældre unge, altså dem, der